

Formanden: Da der foreligger indstilling fra de forskellige grupper angående besættelse af pladserne i det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte, betragter jeg tingets samtykke til, at valget af udvalgets medlemmer foregår i indeværende møde, som givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de på den diplomatiske konference i Genève den 12. august 1949 undertegnede fire konventioner henholdsvis til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, om behandling af krigsfanger og om beskyttelse af civile personer i krigstid.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Alsing Andersen, Victor Gram, Rasmus Hansen, Per Hækkerup, Frode Jakobsen, Frede Nielsen, Jørgen Gram, V. Hauch, Martin, Marie Antoinette von Lowzow, Gottschalk-Hansen, Rasting, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Vige Starcke.*

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 453 af 25. november 1950 om bunden opsparring for skatteårene 1950—51 og 1951—52.

(Lovforslaget findes i tillæg A, sp. 7497; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3488).

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Der er tidligere her i folketinget og derefter dels i pressen, dels rundt om i landet under landstingsvalgkampagnen gjort rede for det økonomisk-politiske forlig, som blev afsluttet umiddelbart før påske. Det lovforslag, som i dag er til behandling, er et led i det afsluttede forlig. Den højtærede finansminister har redegjort for dets fremkomst som den vej, der forelå mulighed for at opnå enighed om mellem parterne. Vi kan hver for sig mene, at vore oprindelige forslag var bedre end det resultat, der nu foreligger, men det er vel, når alt kommer til alt, af mindre interesse, nu da det opnåede forligsgrundlag er til behandling.

Med hensyn til lovforslagets indhold henviser jeg til den højtærede finansministers tale og til lovforslagets bemærkninger. Jeg tror, det vil være rigtigt at henvise lovforslaget til en kort udvalgsbehandling. Vi vil gerne have set lidt nærmere på skalaen, som jo ikke i de foregående drøftelser er forhandlet helt færdig. Jeg tør ikke sige, om der ud af en sådan forhandling kan komme ændringer, men vi ønsker gerne en kort drøftelse af skalaen.

Der har i den kommunistiske presse i den senere tid været skrevet en del om 65 års grænsen for betalingspligten, som findes både i dette forslag og i novemberloven. Navnlig har man interesseret sig for det ikke særlig opsigtsvækkende forhold, at 65 års grænsen også gælder for rigsdagsmænd. Lad mig straks sige, at 65 års grænsen, som er aldersrentegrænsen, vel i princippet fra alle sider må anerkendes som rimelig. Det, man derfor kan spille på i agitationen, er det sikkert ikke særlig store antal borgere, som med ret væsentlige indtægter ligger over denne aldersgrænse. Vi skal jo imidlertid også passe på, at vi ikke gør administrationen af en sådan lov altfor kinesisk og vanskelig. Alligevel tror jeg, at det kan være af interesse at drøfte spørgsmålet i det kommende udvalg: hvor mange vil det dreje sig om, og hvor stort et beløb er der tale om? Det må nok kunne klares op. Hverken jeg eller mit parti ønsker på nuværende tidspunkt at tage standpunkt til, om en ændring her vil være rimelig, men jeg anser det for rigtigt, at vi ser nærmere på spørgsmålet i udvalget, og så må vi derefter tage standpunkt.

Jeg skal ved denne lejlighed undlade at gøre bemærkninger af mere almenøkonomisk karakter. Den højtærede finansminister bebudede i sin tale en redegørelse i nær fremtid. Det er vel tillægsbevillingsloven, som må foresvæve den højtærede finansminister som anledning, og i så fald vil der også være mulighed for partierne her i salen til at gøre kommentarer hertil. Jeg skal derfor nøjes med på mit partis vegne at anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Øllgaard: Jeg er enig med den ærede ordfører for socialdemokratiet i, at der ingen grund er til at gå ind i en større økonomisk drøftelse i anledning af det forslag, vi her behandler. Forslaget er, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde, et resultat af behandlingen i det udvalg, der beskæftigede sig med det store kompleks af problemer, og hvori sluttedes det såkaldte påskeforlig.